

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 017900 16 Кж
Бања Лука, 30.8.2016. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Драгомира Миљевића, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптуженог О.Б., због кривичног дјела угрожавање јавног саобраћаја из члана 410. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалбама окружног тужиоца у Бањој Луци и браниоца оптуженог, адвоката Д.К. из Бање Луке, изјављеним против пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 017900 16 К од 05.5.2016. године, након сједнице вијећа, којој је присуствовао републички тужилац Витомир Солдат, а у одсуству, уредно обавијештених оптуженог и његовог браниоца, донио је дана 30.8.2016. године,

ПРЕСУДУ

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог О.Б., док се дјелимичним уважавањем жалбе окружног тужиоца у Бањој Луци, преиначава у одлуци о казни пресуда Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 017900 16 К од 05.5.2016. године, тако да се оптужени О.Б., за кривично дјело угрожавање јавног саобраћаја из члана 410. став 3. у вези са ставом 2. Кривичног закона Републике Српске, за које је том пресудом оглашен кривим, осуђује на казну затвора у трајању од 2 (двije) године.

У преосталом дијелу првостепена пресуда остаје неизмјењена.

Образложење

Побијаном пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 017900 16 К од 05.5.2016. године, оглашен је кривим оптужени О.Б., због кривичног дјела угрожавање јавног саобраћаја из члана 410. став 3. у вези са ставом 2. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), те осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године 6 (шест) мјесеци. На основу члана 99. став 1. у вези са чланом 96. став 1. и 2. тачке а) и е) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), оптужени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка у износу од 1.193,66 КМ и паушала у износу од 300,00 КМ. На основу члана 108. став 1. и 3. ЗКП РС, оштећени,

сестра смртно страдалог Н.В. и оштећени Д.Б., са имовинскоправним захтјевом, упућени су на парницу.

Против наведене пресуде жалбе су, благовремено, изјавили окружни тужилац у Бањој Луци и бранилац оптуженог, адвокат Д.К. из Б.Л.

Окружни тужилац у Бањој Луци, жалбу је изјавио због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са приједлогом да се побијана пресуда укине и предмет врати на поновно суђење или преиначи и оптуженом изрекне кривична санкција у складу са законом. Аргументима из жалбе, указује се изостанак разлога у побијаној пресуди у оцјени и прихватању налаза вјештака одбране, саобраћане струке В.С., као разлога о одлучним чињеницама и тиме битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС. У оквиру чињеничне основе, оспорава се правилност оцјене доказа, и у вези са тим ваљаност разлога датих за закључак о утврђеној брзини, којом је оптужени са возилом, критичне прилике, ушао у раскрсницу са кружним током и којом брзином је изашао из те раскрснице а на чему, у коначном, побијана пресуда заснива одлуку о виности оптуженог. Указује се на погрешну оцјену утврђених околности, које су од значаја за одмјеравање казне, наглашавајући да је првостепени суд дао превелики значај утврђеним олакшавајућим околностима, а при томе, пропустио цијенити, као отежавајуће околности чињеницу, да су у предметној саобраћајној незгоди два лица задобила повреде, оштећени Н.В. смртно страдао а оштећени Д.Б., задобио тешке тјелесне повреде.

Бранилац оптуженог, жалбу је изјавио због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде Кривичног закона, одлуке о кривичној санкцији и трошковима кривичног поступка, са приједлогом да се побијана пресуда преиначи на начин да се казна максимално ублажи или ублажи у дијелу у којем суд сматра да је оправдана. Аргументима изнесеним у образложењу жалбе, оспорава се правилност и законитост побијане пресуде у одлуци о кривичној санкцији, са тврдњом да, утврђене олакшавајуће околности у својој укупности, представљају особито олакшавајуће околности, у ком правцу је и приједлог из жалбе. Други аргументи, за наведене жалбене основе, нису изнесени.

У сједници вијећа, која је одржана у одсуству уредно обавијештених оптуженог и његовог браниоца, у смислу одредбе члана 318. став 4. ЗКП РС, републички тужилац Витомир Солдат је изложио жалбу окружног тужиоца у Бањој Луци, остајући код жалбених приговора и приједлога. Предложио је да се жалба браниоца оптуженог одбије, као неоснована.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 320. ЗКП РС, одлучено је као у изреци ове пресуде из слиједећих разлога:

Неосновани су аргументи изнесени у жалби тужиоца, у прилог тврдњи да су у побијаној пресуди изостали разлози о одлучним чињеницама и тиме почињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка з) ЗКП РС. Наиме, у образложењу побијане пресуде је детаљно изнесен

садржај налаза и мишљења вјештака саобраћајне струке, и то оптужбе Милија Радовића и одбране В.С. и њихова појашњења на главном претресу. Затим су критички анализирани ови налази појединачно и у међусобној повезаности, те у повезаности са материјалним доказима прикупљених приликом увиђаја на лицу мјеста, исказом оптуженог и свједока, на начин како то прописује одредба члана 295. став 1. ЗКП РС. Након такве савјесне оцјене доказа, у складу са обавезом из одредбе члана 304. став 7. ЗКП РС, првостепени суд је дао образложене разлоге у побијаној пресуди за прихватање налаза вјештака саобраћајне струке В.С., са аргументацијом за оне сегменте у којима тај налаз није сагласан са налазом и мишљењем вјештака М.Р., а односи се на брзину кретања возила оптуженог у моменту уласка у раскрсницу са кружним током и изласка из исте, у чему се, у битноме, и разликују ова два налаза.

Дате разлоге у овој оцјени, као ваљане прихвата овај суд, посебно када се има у виду да током увиђаја предметне саобраћајне незгоде, а како то неспорно произилази из материјалних доказа, на дионици пута од пекаре К. у Улици ... у Б.Л. до кружног тока у истој улици, нису пронађени нити фиксирани било какви материјални трагови возила којим је управљао оптужени критичне прилике (кочења, блокирања, заношења возила), већ само трагови заношења возила, на удаљености од 50 метара од изласка из кружног тока. Цијенећи наведено, те како је брзина од 98 км/х уласка у кружни ток по вјештаку Р., била основа за утврђење свих осталих саобраћајно техничких параметара, па и у дијелу у којем овај вјештак „претпоставља“ предузимање одређених радњи од стране оптуженог (радња кочења при изласку из кружног тока), правилно су, у побијаној пресуди, дати разлози за неприхватање истог. Слиједом тога, дати су јасни и аргументовани разлози за прихватање налаза вјештака С. и утврђење брзине од 77-78 км/х кретања возила оптуженог, критичне прилике на наведеној дионици, као одлучне чињенице, на којој првостепени суд правилно заснива закључак о психичком односу оптуженог према дјелу у цјелини (свјесни нехат), и о томе даје на страни 16. пасус 4. побијане пресуде аргументовано и ваљано образложење.

Овај суд је испитао побијану пресуду у одлуци о кривичној санкцији, у вези са аргументима из жалбе тужиоца и браниоца оптуженог.

Олакшавајуће околности, које се наглашавају у жалби браниоца оптуженог, а односе се на личне и породичне прилике оптуженог су правино утврђене и образложене у побијаној пресуди.

Насупрот томе, овај суд налази да се, основано, жалбом тужиоца указује на пропуст првостепеног суда да, као отежавајућу околност, у поступку одмјеравања казне у смислу одредбе члана 37. став 1. КЗ РС, цијени и чињеницу да је, поред смртно страдалог Н.В. (што представља битно обиљежје предметног кривичног дјела), у предметној саобраћајној незгоди, тешке тјелесне повреде задобио Д.Б., чије лијечење још увијек траје.

Када се цијени наведено, у повезаности са околностима извршења дјела, и тежине кршења конкретног бланкетног прописа из изреке побијане пресуде, обзиром на утврђену брзину кретања возила оптуженог у зони града у једној од прометних улица, да су се оштећени кретали тротоаром, на ком дијелу је и

дошло до удара возила оптуженог у њих, по оцјени овог суда, нужно је изрицање казне затвора у дужем временском трајању од оне изречене побијаном пресудом.

Ово првенствено са аспекта сврхе кажњавања, садржане у одредби члана 28. КЗ РС, у њеном генералном и специјалном облику.

Ради тога је овај суд, имајући у виду законом прописану казну за кривично дјело угрожавање јавног саобраћаја из члана 410. став 3. у вези са ставом 2. КЗ РС (од 1 до 8 година), преиначио првостепену пресуду у одлуци о казни и оптуженом, за почињено кривично дјело, цијенећи све околности које прописује одредба члана 37. став 1. КЗ РС, изрекао казну затвора у трајању од 2 (двје) године, налазећи да је та мјера казне потребна и нужна за постизање специјалне и генералне превенције и да одговара принципима индивидуализације казне.

На основу наведеног и примјеном одредбе члана 328 став 1. ЗКП РС, одлучио је као у изреци ове пресуде.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић